

stałem jak oniemiały
i słuchałem jego treli
podróżnik do wielu
krajów świata ornitolog
czuły na głos drozda
wilgi i kardynała

w jego śpiewie lekko
nikła przestrzeń i czas
i byty wolniej osuwały
się w śmierć

Glandale 2018

Szczęście

Siedzę na balkonie hotelu
w Glandale rozkoszuję się
jaskrawym słońcem pije
powoli piwo Lite i patrzę
na góry Verdugo

zmieniające się co chwilę
raz zielone po chwili
granatowe potem brązowe
i znowu lśniące w tonach
zieleni szarości
i błękitu

chwila jak ta rzadko
zdarza się
w życiu

pojawia się nagle niczym
antrakt w koncercie
Brahmsa

potem bezpowrotnie odchodzi
przepada milknie gaśnie
jak błysk na pancerzu żuka
jak ruchliwość kolibra
i śpieszny bieg
oposa

chwila awangarda
wieczności

Glendale 2018

Rys. Barbara Medajska

Juliusz Wątroba

Wariatka!

Miłość
to zwykła wariatka,
mąci w sercu,
ze starca robi młodzika,
co jak parowóz
-sprzed wieku- (w)zdycha
i ma taki zamęt we łbie,
jakby walnął łysą pałą
w drzewo,
które jeszcze stało,
i nie myśli,
nie śpi,
nie je...
Miłość
- zwykła to wariatka,
która nigdy nie
zmańdrzeje...

Obłąd

Budzę się teraz.
Zawsze jest teraz.
Nie ma tego co było
i będzie,
bo żyję życiem
(co nie do życia)
w aktualnym
obłądzie

Jesteś

To takie czyste
i niewinne
dotykać cię wzrokiem,
muskać dobrymi słowami,
tulić twój cień
(bo zagarniasz słońce)
cieszyć się, że jesteś
na wyciągnięcie
czułych myśli
i w chleba kromce.

Urodziny

Nic się nie urodzi
z szarych godzin,
a kiedy nadejdzie
ta kolorowa
wybuchną gejerem
- zrobię fotkę słowa,
na której zatrzymam żar,
klimat i nastrój
i twoje oczy
jak na mnie patrzę
wszystkimi odcieniami
uczuć,
rozdręganą tęczę muzyki,
i otworzę
wiolinowym kluczem

drzwi,
za którymi będę
wszystkim
i nikim.

Dziwne

To takie piękne:
zakochać się
i z miłości umrzeć,
by nie było zrad.
A w niebie
już bezpłciowo
i zimno
jak w tundrze
- bez wad.

Spotkanie

Nasze spotkanie
- kamienia z ogniem.
Jak zimny kamień
zmienić w pochodnię,
kiedy żyły słońce
i wargi słońce.
Ogień nie zgaśnie.
Głaz nie zapłonie.

Andrzej Książek

Koniec epoki

Wojny i zniszczenia nie zakłóciły dobrego
samopoczucia.
Dążeń celów błędów
nieporozumień.

Wiara w postęp nie zastąpiła wzniosłych
budowli.
Ciągłe byliśmy blisko. Słychać szum.
Szelest przewracanych kartek.

Nie obcy był nam apolliński spokój.
Sokratejska pewność.
Granice przesuwane były w miarę dojścia.
Utopie w dalszym ciągu decydowały
o kierunku i
szybkości
jazdy.

Niedosyt I

Na pustyni
wyrastają pojedyncze
kępy traw.
Dopóki trwa. Ten upór.
Ta siła. Niedosyt istnienia.
Nieustające pragnienia.